

Комірчий Павло Олексійович,
професор кафедри публічного
управління та адміністрування
Національної академії внутрішніх
справ, доктор юридичних наук,
доцент

ДЕЯКІ АСПЕКТИ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ

Кадрове забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України є унормованим на рівні національного адміністративного законодавства, в якому міститься комплекс вимог щодо здійснення цього процесу в межах відповідних форм і процедур.

У своїй роботі Кагановська Т.Є. наголошує, що значення кадрового забезпечення в державі полягає у створенні можливості для самої держави через своїх представників (державних службовців) виконувати покладені на неї функції, а також ті обов'язки, які має сучасна правова, демократична держава перед людиною. У цьому контексті, на думку вченої, можна говорити про різнопланове значення кадрового забезпечення в державі: кадрове забезпечення публічної служби уможливорює функціонування держави та її органів (основне значення), з одного боку, а також сприяє забезпеченню прав, свобод та законних інтересів особи в державі (побічно через діяльність держави), з іншого боку [1, с. 219].

При проведенні наукового дослідження та на підставі системного підходу доведено, що кадрове забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України постає комплексним поняттям, яким позначають:

- по-перше, галузь кадрової політики (з власною структурою, принципами та функціями, які безпосередньо спрямовані на комплектування органів публічної служби професійно підготовленим, кваліфікованим персоналом з урахуванням особливостей проходження служби у відповідних органах);

- по-друге, нормативно врегульовану, особливу та цілеспрямовану управлінську діяльність уповноважених осіб у структурі органів публічної служби у сфері правоохорони, у межах яких реалізовується комплекс форм, методів, процедур і заходів забезпечення належного функціонування органів публічної служби шляхом вчасного й оптимального укомплектування цих органів персоналом різних кадрових груп [2, с. 34].

На нашу думку, кадрове забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України як елемент управління (менеджменту) є нормативно впорядкованою багаторівневою системою правовідносин різних категорій суб'єктів.

Кадрове забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України, як у державі, що реалізує євроінтеграційні завдання, повинно бути нормативним. Отже, можемо дійти закономірної думки, що кадрове забезпечення у правоохоронній сфері України, будучи особливим напрямом кадрової політики та складною управлінською діяльністю, процесом, сукупністю правовідносин з укомплектування органу належними кадрами, є досить складним феноменом (ускладненим самою кадровою діяльністю, що організаційно-функціонально неможлива у спрощеному виді, а особливо – у публічному секторі, який прямо відображається на стані безпеки держави), що не може бути ненормативним. При цьому нормативність відповідного кадрового забезпечення стосується як статичного, так і динамічного вияву цього феномена. сфери [3, с. 135].

Нормативність кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері України є якістю відповідного кадрового забезпечення, котра вказує на відповідаюче встановленим нормам впорядкування суспільних відносин і процесів з приводу укомплектування відповідної публічної служби кадрами та впливу на ці кадри. Отже, нормативні вимоги до кадрового забезпечення публічної служби у сфері правоохорони – це положення чинного адміністративного законодавства, доктринальні норми теорії права, адміністративного права й теорії публічного адміністрування, котрі в сукупності, з одного боку, обумовлюють нормативне розуміння кадрового забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері, а з іншого – безпосередньо впорядковують правові відносини та процеси, обумовлені цими відносинами, щодо укомплектування публічної служби у сфері правоохорони кадрами та легального впливу на ці кадри повноважних суб'єктів кадрового забезпечення [2, с. 589].

Отже, кадрове забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері нашої держави є досить складним й узгодженим процесом, котрий має виявлятися в практичній діяльності у передбачених чинним адміністративним законодавством способах, порядку та формах.

Форми кадрового забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері України як об'єктивні і конструктивні прояви взаємоузгодженого функціонування складових елементів механізму забезпечення публічної служби у відповідній сфері становлять певну систему, якою охоплені форми стратегічної організаційно-штатної

роботи, навчально-підготовчі форми, форми добору і відбору кадрів, форми призначення на посаду, форми, що стосуються процесу проходження служби, форми, що стосуються припинення публічної служби.

Тобто кадрове забезпечення публічної служби є складним феноменом, а кадрове забезпечення публічної служби у правоохоронній сфері – складним явищем, додатково ускладненим нормативними вимогами до цього забезпечення, котре враховує не лише сутність відповідного феномена, але й особливості функціонування органів публічної служби у сфері правоохорони, специфіку проходження публічної служби у цій сфері, наявну політику держави (та державну кадрову політику, зокрема) у правоохоронній сфері. При цьому, як і будь-яке складне явище в площині функціонування суб'єктів публічної адміністрації, воно підлягає адміністративно-правовому врегулюванню, в межах якого нормотворцем визначаються особливі правові вимоги до здійснення кадрового забезпечення публічної служби розглядуваної сфери [3, с. 137].

Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що основними актуальними напрямками подальшого здійснення реформи публічної служби в правоохоронній сфері України є: 1) підвищення авторитету публічної служби в правоохоронній сфері та мінімізація толерантності корупції в правоохоронних органах; 2) системне вдосконалення організаційних засад публічної служби в правоохоронній сфері; 3) системна оптимізація механізмів управління публічною службою та її координації в правоохоронній сфері; 4) системна оптимізація механізму контролю публічної служби в правоохоронній сфері.

Список використаних джерел

1. Кагановська Т.Є. Сутність та завдання кадрового забезпечення як засобу сприяння функціонуванню держави та її органів. *Форум права*. 2008. № 1. С. 215–220.

2. Комірчий П.О. Адміністративно-правові засади публічної служби у правоохоронній сфері України : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2020. 611 с.

3. Комірчий П.О. Кадрове забезпечення публічної служби в правоохоронній сфері: поняття та правові вимоги. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2019. Вип. 41. Т. 2. С. 134–137. (Серія «Юриспруденція»).